

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 7

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

ČES - 12. 10. 1984 - PÁTEK

- 8.00 - seminář o včerejším představení - malý sál Krakonoše
- 10.00 beseda se scénografem Jaromírem Voseckým
- 13.30 rozloučení s DS Nučice
- 14.30 vítání DS Krakonoš na MěstNV
- 14.45 Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 vítání DS Krakonoš před Krakonošem
- 16.00 divadelní představení
a I. Bednář: Klauni
- 19.30 DS Nový Hrádek
- 22.30 setkání souboru s patrony

ZÍTRA - 13. 10. 1984 - sobota

- 8.00 - seminář o dnešním představení
MS Krakonoše
- 10.30 rozloučení s DS Nový Hrádek
- 11.00 beseda s redaktory kulturní
rubriky ZN /požární zbrojnice/
- 13.00 představení DS Krakonoš
a Jaroslav Kolár: Komedyje vo
dvouch kupcích a židoj Ši-
lokoj
- 19.00 setkání hostů, poroty a OS
- 20.00 slavnostní ukončení XV. NP
VZDS - velký sál Krakonoše
- 21.00 velký sejkorový večer na
rozloučenou

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH

SOUBORŮ

Letošní přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů se chýlí ke konci a je velice zajímavé sledovat názory na její průběh mezi seminaristy, porotci i metodiky všech stupňů kulturních zařízení. A nejsou to názory stejné, ba ani jednotné, což je pro diskusi dobrý předpoklad.

Dobrá tehdy, když všichni zúčastnění mají společný cíl. V našem případě by tímto cílem mělo být kvalitní divadlo tam, kde iniciativou amatérů je zastoupeno profesionální divadlo, a to téměř beze zbytku. Vždyť se jedná o regiony, kde většinou není pro "dováženou kulturu" ani dostatek technického vybavení,

ZÍTŘEK NP VZDS V DISKUSÍCH

v menších obcích, z ekonomického hlediska, ani dostatek divácké kapacity. Zbývá otázka, kam tedy napřít síly. A zde nastává dilema. Zda specifikovat pojem vesnického divadla jenom na hrající soubory příslušného zařazení, či rozšířit jeho význam i na diváckou obec, která dle divadelních zákonitostí tvoří jeho nedílnou součást. Logické důvody hovoří samozřejmě pro druhou alternativu.

/pokračování na str. 2/

nejší seminář k inscenaci Slovácké nebe v provedení souboru z Volké Bystřice na Hané byl pravdu vyjimečným. Už svou délkou, protáhl se na tři hodiny / počtem jeho účastníků, diskutujících a nakonec i samotných témat. Hovořilo se samozřejmě hlavně o představení, výkonech herců, aranžmá, využití scénické hudby, světla, o kostýmech. Diskuse se dotýkala i pároků diváka na vesnici, problému hostování profesionálních režisérů na ochotnických scénách. Právě toto představení bylo důkazem, že jen dlouholetá a cílevědomá práce hostujících režisérů se souborem může přinést dobré výsledky. Režisér Vladimír Týřl se souboru věnuje už devět let. Sám na semináři vystoupil s jakousi zpovědí o svém způsobu práce, o problémech, které kolem sebe vidí v samotném ochotnickém dění. Zajímavé bylo i slovo Ludvíka Němce ze souboru z Bystřice u Benešova, který v současné době také hraje Slovácké nebe ovšem v úplně odlišném pojetí. Ve druhé půli semináře se diskutovalo o diferenciaci v amatérské tvorbě, o vztahu moderního a tradičního divadla, tzv. a střetech mladé a starší generace, tzv. problémech kukátka a arény v divadelní výpovědi. Seminář přinesl celou řadu otázek, kterými se ještě budou další diskuse zabývat.

Pak je ale také logické, že zřizovateli souborů kvalifikovaných jako vesnické a zemědělské, nemusejí být jenom jednotná zemědělská družstva, ale všichni ti, kteří se o kulturu v obci starají, včetně složek Národní fronty. Vždyť i s finančními prostředky kulturních akcí se v poslední době zachází obdobně, to jest, sdružují se. Společným přijetím tohoto názoru by odpadly mnohé problémy týkající se výběru souborů na přehlídku, problémy s financováním přehlídky i zajištěním kvalitní odborné spolupráce. Celý proces metodické pomoci souborům by mohl probíhat v co nejširší základně po celý rok před přehlídkou.

K.D.

AUTOR KLAUNŮ

Ivan Bednář, dramatik a chvílemi divadelní režisér, je znám mezi amatérskými divadelníky jako "mladý radikál", zasedající v mnoha odborných porotách a mající bytostný vztah k divadlu. Působí jako externí pedagog Lidové konzervatoře Východočeského kraje, kde je posluhači oblíben pro svůj přímý postoj vůči životní i divadelní realitě.

"Hrušky jsou hrušky a jabka jsou jabka."

Jak je to všechno jednoduché, umí-li se člověk podívat, umí-li poslouchat. Přesto je těžké o viděném a slyšeném psát, naplnit psané názorem, převést zvolenou látku do dramatického tvaru. A o to se nezdolný diskutér a hledač pravdy Ivan Bednář poctivě snaží.

SOUBOR J.h.

Tentokrát před tvář vládce nastoupil docela malý soubor. Jistě jen pár lidí, ale měli to, co většině souborů chybí - byli mladí.

Právě tak, jako jejich vedoucí Josef Tejkl, kterého jsme poprosili o pár informací.

Váš soubor pracuje poměrně krátkou dobu, od roku 1978. Jak to vůbec v Novém Hrádku s divadlem bylo?

"Hrádečtí měli kdysi divadelní soubor, nepravidelně pracoval do 60. let. Když jsem v Hrádku začal učit, zkusil jsem to nejprve s dětmi. Sehráli jsme dvě inscenace, pak mě napadlo nadchnout pro divadlo i dospělé. Vyšlo to, proto se v Hrádku divadlu zase začalo dařit. Děti ustoupily do pozadí, ale nezapomínáme na ně. Zajistí souboru dostatek mladých herců."

Jak je to u vás s výběrem repertoáru?

"Snažíme se předkládat publiku hry neznámé, československé premiéry, jako byl například Radionův Poslední výslech, hrajeme hry vlastní. Ty poslední byly vlastně takovým sítím. Soubor se vytrídil, dnes máme stabilní počet 15 členů. Divadlo se přiblížilo mladým, je zájem, na zkoušky k nám jezdí i pět lidí z Náchoda."

Jaké máte pro zkoušky podmínky?

"V době vzniku souboru se nás ujala TJ Sokol, zkoušíme tedy v tělocvičně. Nedá se tam topit, tak si dáme pokaždé před zkouškou kolečko pro zahřátí."

Kukátková představení hrajeme na improvizovaném jevišti v kině, aréna se dá zkoušet v tělocvičně, ale nedá se tam hrát. Naštěstí vystupujeme často v okolních vesnicích s lepšími sály, příští týden budeme dokonce v jednom z pražských klubů v Řeznické ulici.

Přejeme tedy souboru úspěch nejen ve Vysokém, ale také při pražské premiéře.

Posledním soutěžním představením

XV. NP vesnických a zemědělských divadelních souborů bylo nučické

zpracování hry Miroslava Horníčka

DVA MUŽI V ŠACHU. Realizace této

látky vyžaduje netypický inscenační

přístup, přestože jde o hru součas-

nou: její povaha má spíš strukturu

t.zv. "Autorského divadla". Jinými

slovy - komediální hravost situací

hry spočívající v určité žertovné me-

ditativnosti předpokládá zvláštní způ-

sob interpretace, smysl pro gagové

pointování a radost z hraní zdánlivě

bezvýznamných detailů. Ale nejen to:

znamená to zároveň pečlivé pochopení

autorových sentencí uložených v téměř

každé větě textu. Nučická inscenace

se nevyvarovala zásahů do textace hry:

eliminovala například postavu Poutníka

a tak posunula důležitý význam kontextu.

Zároveň posunula věkový předpoklad pro-

tagonistů a změnila logiku vztahů mezi

postavami. A tak si vytvořila překážky,

které se jí nepodařilo zcela funkčně

překonat. Výrazným kladem této práce

byly však herecké výkony, zejména však

ženských partů ve zpracování Aleny

Mutinské a Aleny Morové.

Red.

S T Ř Í P K Y

STLA :

My tady máme takovou malou krabičku, pochlubil se Pepík Hejral. A důvod k chlubení to věru je. Elektronickou paměť, která je schopna registrovat 64 změn světelných obrazů, se může pochlubit jen Krakonoš. Lidem, kteří neznají divadelní techniku to asi moc neříká.

Při každé zkoušce se vyberou světelné obrazy, které bude soubor při představení potřebovat. Až do září si je musil osvětlovač pečlivě zapsat a na divadle pak zapnout příslušná světla. Při představeních náročnějších na osvětlení musí být osvětlovačů víc, když se světla často mění, protahuje se čas manipulací s nimi. Pepíkův vynález odstranil mnoho problémů. Světelné kombinace se při zkoušce naprogramují a večer stačí jediný člověk, aby je vyvolal z paměti. Obvody se zapnou samy. Teď také lze jeden obvod zhaset a zároveň jiný rozsvěcet. Jak je potřeba.

My tady máme takovou malou krabičku, ale je to veliká věc. Dárek divadlu, nejmodernější jevištní technika pro nejstarší ochotnický soubor u nás.

Dnes v půl sedmé večer se přijďte podívat na louku za Krakonoš. Vohskečáci slibují OHŇOSTROJ. !

Setkání se zasloužilým umělcem Miroslavem Horníčkem zanechalo včera znatelné stopy na břišní krajině všech jeho posluchačů. Nebudeme reprodukovat, o čem se mluvilo. kda neslyšel, stejně nepochopí. Moc a moc mu ale děkujeme, stejně jako Libušce Erbsové, která ho sem vylákala.

Viděli jste už bíle zafačovanou ruku naší půvabné hostesky a novopečené zemědělské inženýrky Marcelky Kučerové? Je to veskrze pracovní úraz. Vařila kávu^{pro} krakonošské hosty a opařila si ruku.

Milý dopis přišel organizačnímu štábu z Čisté u Horek.

" Dovolte, abychom touto cestou poděkovali pořadatelům při divadelním odpoledním představení Jitřní paní. Z naší obce byl vypraven zájezd pro důchodce. Pracovník OB, který zajišťoval lístky na představení, přehlédl datum konání, a my se vypravili na zájezd o den dříve. Pořadatelé nám přesto umožnili toto představení zhlédnout. Za to jim srdečně děkujeme."

VĚTRNÍK, zpravodaj XV.NP VZDS
Vydává OS NP VZDS
redakce: K.Dörrová, M.Prokopová,
E.Loučková

... Kdyby dramaturg mohl vědět, bude-li mít kus úspěch!
Kdyby ředitel mohl předvídat, udělá-kasu
Kdydy herec měl předtím nějaké znamení, že to vyhraje?
pak ano, pak by se divadlo dalo dělat stejně klidně a počestně
jako truhlářství nebo výroba mýdla.

K. Čapek